

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 102.842 van 23 januari 2002
in de zaak A. 115.767/VII-25.557**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat L. DENYS,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 21 januari 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 december 2001 om de verzoekende partij uit te sluiten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen, verblijvend op het grondgebied van het Rijk en het bevel om dit grondgebied te verlaten opgemaakt op 12 januari 2001 alsmede van het attest van afneming van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister opgemaakt op 12 januari 2001 , aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 12 januari 2001;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2001 om 10.30 u.;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN DER HAERT, die, loco advocaat L. DENYS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij verklaart België binnen te zijn gekomen in december 1994 en zich op 29 december 1994 vluchteling te hebben verklaard.

1.2. De verzoekende partij werd de erkenning in de hoedanigheid van vluchteling geweigerd door een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen op 10 december 1997; bij arrest van de Raad van State van 2 februari 2001 werd het beroep tegen deze beslissing verworpen;

1.3. Op 28 december 2001 nam de verwerende partij een beslissing tot uitsluiting van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; deze beslissing is letterlijk gemotiveerd als volgt:

"Gelet op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij de wetten van 28 juni 1984, 14 juli 1987, 18 juli 1991, 6 mei 1993, 10 en 15 juli 1996, 9 maart 1998, 29 april 1999 en 7 mei 1999.

Gelet op de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, inzonderheid de artikelen 5 en 14;

Gelet op de regularisatieaanvraag voor XXX, geboren op 24/03/1962, te P., van J. nationaliteit, ingediend op 26 januari 2000 door zijn partner L., B., geboren op 03.02.1953, te U., van M. nationaliteit;

Overwegende dat betrokkene verklaart België te zijn binnen gekomen op 29.12.1994

Overwegende dat betrokkene zich diezelfde dag vluchteling verklaarde, maar dat het statuut hem door de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen definitief werd geweigerd op 11. 12.1997;

Overwegende dat betrokkene beroep bij de Raad van State tot opschorting en nietigverklaring verworpen werd respectievelijk op 30.06.1998 en 02.02.2001;

Overwegende dat betrokkene op 21.08.1998 een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van art. 9.3 van de wet van 15.12.1980 indiende; die op 10.09.1999 onontvankelijk werd verklaard;

Overwegende dat hij op 15.11.1995 door de Correctionele Rechtbank van Brussel voor diefstal werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden met 3 jaar uitstel voor 3/4;

Overwegende dat hij op 28.05.1996 door de Correctionele Rechtbank van Brussel voor diefstal werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 maanden met uitstel van 3 jaren;

Overwegende dat uit de voorgaande feiten blijkt dat hij, door zijn persoonlijk gedrag, de openbare orde heeft geschaad ;

Overwegende dat dienvolgens hij een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid betekent;"

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde betreft, de volgende uiteenzetting geeft: "in het aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten wordt aan verzoeker bevolen om het grondgebied te verlaten uiterlijk op 27.01.2002. Deze beslissing werd hem betekend op 12.01.2002 en dit verzoekschrift wordt dus ingediend binnen de termijn waarin hij het grondgebied zou moeten verlaten. De uiterst dringende noodzakelijkheid is dus bewezen."

Overwegende dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing en haar uitvoering het statuut van "geregulariseerde" vreemdeling, en het daaruit voortvloeiende recht op verblijf in het Rijk, verliest, en opnieuw als "illegaal" wordt beschouwd, met alle gevolgen van dien; dat een dergelijke situatie -indien ze onwettig zou zijn- binnen de kortst mogelijke tijd moet worden beëindigd; dat om dezelfde reden niet alleen het bestaan van de hoogdringendheid maar ook van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aanvaard;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel stelt:

"Schending van de regels betreffende de intrekking van administratieve akten.

Daar de tegenpartij op 28.12.2001 besloten heeft om verzoeker uit te sluiten van de toepassing van de wet van 22.12.1999, zijn BIVR af te nemen en hem een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren,

Terwijl hij hiervoor al de beslissing had genomen om, het advies van de Commissie voor Regulatie volgend, het verblijf van verzoeker te regulariseren en aan verzoeker, op instructie van tegenpartij, een BIVR werd afgeleverd.

De tegenpartij heeft op 31.5.2001 besloten om het verblijf van verzoeker te regulariseren samen met die van zijn partner. Toen deze beslissing werd genomen was de tegenpartij reeds in het bezit van alle elementen en ook van elementen die de ministeriële beslissing van 28.12.2001 ondersteunen.

Aangezien aan verzoeker niet kan verweten worden bedrog te hebben gepleegd, kon de tegenpartij de beslissing die door hemzelf werd genomen, niet intrekken. Bovendien was de tegenpartij al op de hoogte van de in de aangevochten beslissing ingeroepen feiten, wanneer de eerste beslissing werd genomen.";

Overwegende dat de raadsman van de verwerende partij ter zitting beaamt dat de verzoekende partij inderdaad werd geregulariseerd;

Overwegende dat een administratieve handeling die een recht doet ontstaan enkel kan worden ingetrokken door de administratieve overheid, indien zij onregelmatig is en dit slechts gedurende de termijn voorzien voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State of, wanneer tegen die beslissing een annulatieberoep werd ingediend tot aan de sluiting der debatten, tenzij een uitdrukkelijke wetsbepaling die intrekking mogelijk maakt, het gaat om een rechtshandeling die door een zo voor de hand liggende onregelmatigheid is aangetast dat ze voor onbestaande moet worden gehouden of nog wanneer die handeling tot stand is gebracht door bedrieglijke manoeuvres, uitgaande van diegene ten voordele van wie de beslissing werd genomen;

Overwegende dat deze beginselen betrekking hebben op de rechtszekerheid en dus van openbare orde zijn; dat het middel bijgevolg aldus ambtshalve wordt aangevuld;

Overwegende dat de verwerende partij niet voorhoudt en dat evenmin blijkt dat de verzoekende partij bedrog zou hebben gepleegd met de bedoeling om "geregulariseerd" te worden; dat evenmin kan worden voorgehouden dat de beslissing houdende regularisering een "onbestaande rechtshandeling" zou zijn, dat de verwerende partij geen enkele rechtsbepaling kan aanduiden die te dezen de intrekking van de regularisatiebeslissing toeliet; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat de raadsman van de verwerende partij ter terechtzitting verklaard heeft dat het volgens haar gaat om een zaak die in hoofdte van de verzoekende partij "bijzonder sympathiek" is, omdat er, steeds volgens haar, iets mis schijnt te zijn gelopen bij de totstandkoming van de diverse beslissingen die omtrent de verzoekende partij werden genomen; dat deze verklaring ter zitting mede de ernst van het middel bevestigt;

. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden opgelegd door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 december 2001 om de verzoekende partij uit te sluiten van de toepassing van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen, verblijvend op het grondgebied van het Rijk en het bevel om dit grondgebied te verlaten opgemaakt op 12 januari 2001 alsmede van het attest van afneming van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister opgemaakt op 12 januari 2001.

Artikel 2.

De kosten, begroot op 175 euro, worden ten laste gelegd van de verwerende partij.

Artikel 3

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.